

אורחים

מה זה בלוז?

בין תרועות השמחה של הטויסט, הקא ליפסו, הצ'יז'ה צ'יז'ה, הרומבה והממבו, הי בוקעים ערב ערב ממועדוני-הלילה של תל- אביב ויפו נשמעו לאחרונה צלילים חדשים של בלוז. עוצבו. של בלוז.

צלילי הבלוז העצובים בוקעים מהמועדון של אילקה ואביבה ביפו, ואחראים להם שני כושים ענקים, עליונים דחקא, שהגיעו לישראל משיקאגו - שמורת-הטבע האחרון נה לאותה מוסיקה כושיית מסעירה, שכבשה בשנות ה-20 את העולם כולו.

וילי (ווי) דיקסון, בן ה-46 ו-150 קילו, וחברו פטר (מפטיס סליס) צ'סמן, אינם מגני בלוז סתם. אלה הם שנים מתוך שש אריות הבלוז הידועים ביותר כיום, שאינם מסתפקים בזמרה ובנגינה בלבד, אלא גם מלחינים וכותבים את מלות שיריהם.

האשה סבאה בירה. וילי דיקסון, המלווה את עצמו בקונטרבס, נוהג לחבר, כמעט מדי ערב, בלוז חדש. כמו למשל: נכנסתי לתוך סבאה / לשעשע ילדה נח / מזה / היו לי 45 דולר כשנכנסתי / וכשיצאתי, רק פרוטה אחת.

האינן יודע זאת בן-אדם? / שהיתה זאת אשה טובאת בירה? / אכן, היתה זאת טובאת בירה / יותר לראותה אינני רוצה.

כאשר גם את הפרוטה עליה בזבזתי / אמרה לי: "עוד נשאר לך זה היום, או עינתי לה: "אכן ילדתי הקסנת, / גם הן הצוצרה היא לך מעתה."

דמונם של שירי הבלוז של דיקסון לי- שירי צימרמן, הוא חיצוני בלבד. כי הבלוז לא בא להצחיק, אלא לספוג את מצבי-הרוח הרע. כפי שמסביר דיקסון בעצמו לקהל:

"כל אחר, במקום או במאוחר יש לו בלוז. ואם לא קיבלת את זה היום, או בטח תקבל אותו מחר. כמוכן, אם לא קבלת אותו כבר שלשום, יש רק דרך אחת להיפטר מהבלוז, וזה לשיר אותו. הגרוע זה עם האנשים שלא יכולים לשיר; עציתי להם: להאזין לשירה של מישהו אחר."

בשנות ה-20 הזהירות, היו שניהם בעלי תזמורות ג'אז בשיקאגו, שכללו כרגיל פסנתר, באס, גיטרה-חשמלית ותוף. לאחר ש'איפנת הבלוז פינתה מקומה לא פנות מודרניות יותר, התפרקו התזמורות, והשניים התחילו להופיע כזוג.

בשנים האחרונות, כאשר עלתה קרנו של הבלוז מחדש, הוזמנו השניים לסוור באירופה. סוורם הפך למסע נצחון בלתי-רגיל, והם החליטו לתזור עליו השנה פעם נוספת. כיוון שאביבה רעה תפסה אותם ב'שיקאגו בדיוק ברגע שעמדו לארוז את המוזרות, הסכימו לפתוח את מסעם האי-רופי במדינה אסיאתית, ששמה ישראל.

תערוכות

זעם חי וטבע דומם

אחת החידות התרבותיות האופפות את המיעוט הערבי בישראל, היא חסרונם ה'בולט של ציירים ערביים. אוכלוסיה זו בת 200,000 נפש, מוציאה מקרבה משוררים, מספרים, מוסיקאים ורקדנים. אך לא הצליח עד היום להעלות מקרבה אפילו צייר אחד.

השבוע הועמדה כל הזידה בסכנה, כאשר נפתחה במועדון אחוזה (רח' ברנר, תל-אביב) תערוכתו הראשונה של צייר ערבי צעיר.

הרם ועיי מופלגת. עבד עאבדי (20), יליד ואדי ניסנאס בחיפה, צפה בהתרגשות כאשר קהל מבקרים יהודי עבר לראשונה על פני תמונותיו שחלקן הביע בצורה חריפה את השקפת עולמו של בן מיעוט מדוכא.

ציורי שמן של דמויות פליטים דהויים, דחוקות ולחוצות בשיירה ארוכה, הזכירו לשוחרי האמנות שבאו לתהות על התגלית החדשה, ציורים דומים בנושא, בסגנון שונה אמנם, שהסעירו לפני יובל שנים את האמנים ברוסיה, מאת הצייר היהודי הירשנברג.

הצייר הזועם הצעיר, שאינו בוחל לגוון את נושאו החברתיים בציורי נוף וטבע דומם, לא קיבל כל חינוך אמנותי סדיר. להוציא את שוררי הציור בבית-הספר העממי אחוזה בוואדי ניסנאס. מאותה תקופה נזקף לזכותו פרס ראשון, שקיבל על ציור גדול שביצע יחד עם תלמיד אחר, בתערוכה שנערכה

"פליטים ערביים" מאת עאבדי מחול הנבינה סביב סיד החלב

עלידי משרד הבריאות. בציור גדול זה (2x2 מטר) גלשו שפעי חלב משרדה של פרות, כבשים, עזים וגמלים, אל סיר גדול, שסביבו רדו חרצי גבינה וצנצנות לבן, את ריקוד הנצחון.

מייננה למפגרות. לאחר שסיים את בית-הספר, הספיק ללמוד שנה במכון לאמנות של ההסתדרות בחיפה.

כאצל כל צייר צעיר אחר, מפצים גם אצלו, המרץ, ההתלהבות והזעם, חסרונו של סגנון אחיד ומגובש. ערכים אלה, הנוצרים תוך עבודה של שנים, מקה עבאדי לרכוש לו, ובאשר יזכה לקבל מילגה מתאימה. כי בתנאי הארץ, וכבן מיעוט המופלה לרעה גם מבחינה כלכלית, עליו לחלק את זמנו בין הציור לבין עבודתו כמסגר מיכני.

* מלבד צעיר ערבי, איברהים איברהים, שלמד ציור בבית הספר לאמנות, בצלאל.

גאוגסטר'ים או אנסי'ים-

TOHBI-OR NOT TO BE?

של צעירה, בתוספת רפורטג'ה מפורטת על חייה ומעשיה, התקשר עמה, הציע לה להירפיע במרכז הגליון הבא. אסתר התחשבה בהוריה הספרדיים בירושלים, סירבה.

אולם לא היה לה כל רצון לחתור על כוח-המשיכה המיני שלה, כאמצעי לקידום הקריירה האמנותית. לפני שבועיים ראו מאות אלפי הקונים של העתון ניו-יורק מידור את תמונתה בעמוד הראשון, מתחת לכותרת: "הם רוצים לראות רגליים!" הסי ביר העתון, ליד התצלום שהראה את אסתר בבגדים ביקיני: "כך אומרת בגילוי לב הזמרת הישראלית בעלת החמוקים, אסתר טובי, בחוות-הדעת שלה על הקהל האמריקאי. היא סבורה, כי הקהל כאן מעוניין במין הרבה יותר מן הקהל ב'מולדתה, ונודרת שאם מחשוף גדול יקדם את הקאריירה שלי, אלבש מחשוף גדול." באותו גליון מוקדש עמוד שלם נוסף לראיון עם אסתר. בין השאר, נאמר בו: "אחרי חודשיים בארץ זו משוכנעת הי זמרת הישראלית היפה, כי המין ממלא תפקיד חשוב בעסקי-הבידור האמריקאיים. בישראל אני יכולה לעבוד במועדון כש'אני לובשת מכנסיים ארוכים ואפודה סגור, רה, ולאיש לא יהיה איכפת, היא מסבירה. אתה מבין, במולדתי בא הקהל לשמוע את הקול של הזמרת, לא לראות את הרגליים והחזה שלה. אך אני לא שמרנית."

"בדברנו על מין, שאלתי על הסטאטיסטיקה של אסתר היפה. היא אמרה: בחזה יש לי 92, במוותניים זה 60, ולמטה זה 90. היא מיהרה להוסיף: כמוכן שאני מתכ'זנת לסניטימטרים, לא לאינצ'ים."

הידיעה שודרה עלידי סוכנויות הידיעות הבינלאומיות לכל כנפי תבל. בישראל עוררה תשומת-לב מיוחדת. לפי הידיעה, התלוננה הזמרת הישראלית, אסתר טובי, כי בעליה של חנות-הכשיטים ניו-יורקית הרביץ לה, ואילץ אותה למעשה בלתי-מוסרי. אסתר, שהגיעה לארצות-הברית לפני שלושה חודשים, הודיעה כי משטרה שהאיש נכנס לחדריה בלמון וסס'אובר בניו-יורק, איים עליה באקדה ו'הכריח אותה להיענות לו.

כאשר רצה האיש לצאת עמה מבית-המלון, הנמצא ברחוב 72 במערה האי מנהאטן, נמלטה אסתר והזעיקה את המש'טרה. כתוצאה מכך נאסר בוב רוי סינאמון, בן ה-31, והואשם בתקיפה, בהחזקה בלתי-חוקית של אקדה ושל סמים משכרים מסוג מאריחואנה, וכן בהפרת חוקי המוסר.

ברשות האיש נמצא אקדה בלתי-שעון וארבע סיגריות שהכילו את הסם המשכר. * * *

"אם מחשוף גדול..."

אזרחי ניו-יורק ולקוראי העיתונים כרות הראשונה עם כוח-המשיכה המיני של הזמרת הישראלית השחרחרות, בת ה-25, השופעת סקס'אפיל.

כמעט מן הרגע שהחלה אסתר ("אתי") טובי להופיע על במת מועדון-הלילה הי יהודי סברה, של ליאו פולר, השוכן ב'קומת-הקרקע של בית-המלון וסטאובר, לא הקדישו העתונאים פחות תשומת-לב לגופה מאשר לקולה. הביקורות היו מחולקות, שהן בשורה, לכשרונה המוסיקאלי ולמשי'כתה המינית.

כך זכתה אסתר עוד בימים הראשונים להצעה, שלא כל נערה אמריקאית זוכה לה. כתבה'העת המכובד פלייבוי ("נער'השעשועים"), הגילג'ה הקדיש בכל שבוע שני עמודים מלאים לתמונת-צירום צבעונית

יפור זה, כמו כל סיפור שחיי ב' יומון סנסציוני, לא צייר תמונה אמיתית של אתי טובי, עברה ואופיה. לשם זה יש צורך בחקירה רצינית יותר. כי לאסתר לא היו חיים קלים ופשוטים, כפי שיכול להסתבר מדבריה שלה. בעודה ילדה קטנה, התגרשה אמה מאביה, שהיה

הבטחה מגרה